

Verhaal van Jos van Kuijeren

Cees Colijn, geboren in 1905, was de zoon van een tuinbouwer die net voor de crisisjaren vanuit Zeeland naar de Noord was gekomen. Hij sloot zich aan bij het verzet en informeerde bij iedereen of er ruimte was om onderduikers te herbergen. De meeste bewoners van de polder waren er als de dood voor en weigerden. Het was bekend dat als de Duitsers er achter kwamen en dan de straf niet mis was.

Cees Colijn ging ook eens kijken in het huis van iemand die daar later een verhaal over heeft geschreven. Het huis was echter niet geschikt door het ontbreken van geheime kasten of een diepe kelder. De schrijver van dat verhaal zegt: "Heel voorzichtig hebben we Cees nog op het gevaar gewezen dat hij liep met het zoeken naar adressen. Hij deed dit veel te openlijk en het was algemeen bekend. Binnen de gemeenschap van de Gereformeerde Kerk was het een publiek geheim. Ondanks onze waarschuwingen werd het 'verzetswerk' steeds uitgebreider. Korte tijd nadat hij bij ons was wezen informeren, hoorden we, dat hij 's nachts van zijn bed was gelicht en gearresteerd." Dat was in 1943. Hij is nooit meer teruggekomen. Zijn vrouw kreeg een jaar later via het rode kruis een bericht dat hij in oktober 1944 in Dachau was overleden. Naar men aanneemt, gefusilleerd.